

Omdannelse af Forfatningen. Ja, hvis denne Erklæring om, at det parlamentariske Spørgsmaal er dødt, ikke er en Omdannelse af Forfatningen, have vi i Virkeligheden løst i de sidste Aar og bildt Vælgerne Noget ind, som vi ikke have ment. Ere vi valgte den 28de Januar paa at komme her og dekrettere en Omdannelse af Forfatningen? Det er altsaa baade for Nutid, Fortid og Fremtid, at man har dekretteret dødt al Parlamentarisme, al Ret fra Folkets Side til gjennem Kontrol og om fornødent enhver udholdende Modstand og Mistillidserklæringer o. s. v. at virke paa et Ministeriums Kiernelse og al Ret til at kræve, at enhver dant Mand, der tager Ansvar for Udnævnelsen og Afstedigelsen af Ministre, lader sig lede af det nødvendige Hensyn til Rigsdagen og Folket. Mine Herrer, De have jo Ret til at dekrettere dødt det parlamentariske Princip, Deres eget Lidsprincip, men der er Ingen af Dem, der har Ret til at dekrettere min politiske Betragtning, min politiske Gjerning for dødt. (Munterhed). Ja, de Herrer glæde dem over, at de ere komne over paa den anden Side, komne ind i den ministerielle Opposition (Hør), men jeg skal kun sige, at dette Dekret fra det ærede Medlems Side fører mig tilbage til Stillingen i Oktober, ikke i 1877, thi da var Stillingen ingeniunde saa stet som nu, men i 1873. Da jeg i dette Foraar (1887) fik at vide, at der var Mænd i Oppositionen, der tænkte paa at anerkjende dette Ministeriums fortsatte Forbliven og skaffe det en Kinantslov, da blev jeg meget overrasket, og jeg søgte efter, om det ikke var mig muligt at finde nogen Forklaring paa denne Vending i vor Politik. Jeg ledte og ledte, og jeg maatte gaa lige til Oktober 1873. Der fandt jeg en Udtalelse af det ærede Medlem, som nu har erklæret det parlamentariske Princip dødt, en Udtalelse mod mig som Ordfører for et daværende Forslag til Beslutning af Thinget. Og nu er dette blevet mig mere og mere klart, at idet det ærede Medlem paa sit eget og Flertallets Vegne erklærer Parlamentarismen, Selvstyrelsesprincippet for dødt, saa har han for sit Bedkommende saaet en Streg over de forløbne 14 Aar og er vendt tilbage til 1873, da han stod som det parlamentariske Partis Modstander her i Salen. Hvorvidt han har Ret til det lige overfor os, skal jeg ikke komme ind paa, men saaledes anser jeg Faktum for at være. Dette kan nu han og de, paa hvis Vegne han taler, selv gjøre her i Diebliffet, men jeg tror imidlertid, at der foruden mig gives endnu Nogle, som ikke dele den Opfattelse, og derfor neblægger jeg Indsigelse. Jeg

forstaar isvrigt ikke, at det er nødvendigt for de Herrer her at komme til Forttaeelse for at faae deres Bestræbelse for at komme til en Fortstaelse med Ministeriet om en Kinantslov, at bruge saa stærke Midler, saaledes at rumstere med deres egen Fortid. Og jeg beder betænke, at dette angaar ikke blot dem selv, men samtlige vore Vælgere, og jeg har den Anskuelse, at paa de Vælgere, som Sagen ligger varmest paa Sinde og er klarest fortstaaelia, paa de Vælgere vil dette netop gjøre det mest daarlige og betænelige Indbrud. Jeg glæder mig over, at Ingen har kunnet antaae, at det ærede Medlem fra Veire, mindst naar han bruger disse Ord, har været Ordfører for mig. Jeg ser nu, at han og jeg staa i dette Dieblit i ikke mindre Modstrid i Henieende til det folkelige Selvstyre-Princip, end for 14 Aar siden.

Hvad den foreliggende Saa isvrigt angaar, saa kan jeg kun forstaa Afstemningen i Gaar og den forventede Afstemning i Dag under een Opfattelse, og det er den, at de Herrer derved indlede en Kamppolitisk paany. Ministeriet har jo saaet Opfordring til at blive, idet man høitidelig dekretterer enhver Tanke om at ville arbejde mod dette Ministeriums Forbliven for dødt, ja, erklærer ethvert Forsøg paa at arbejde for, at dette Ministerium fjernes, som en Bestræbelse, der ikke længere er Oppositionens. Jeg kan derfor ikke antaae, naar dette Ministerium nu klart er stillet saaledes, at det da — skjøndt det efter min Mening burde gjøre det og helst bør gjøre endda — vil vige, naar en saadan Afstemning finder Sted imod det. Ministeriet burde gaa, men forbliver desværre, sender os bort og laver sit 5te Kinantsprovisorium, og det vil da utvivlsomt ikke være saa inkonsekvent, at det, naar vi komme sammen igjen, vil undlade at forelægge det nye Provisorium strax (Afbrydelse). Det behøves ikke, siger det ærede Medlem, dette skal jeg nærmere komme til. Jeg vil sige, at naar der ikke til den Tid er stet andre Bevægelser, som vi ikke kjende her i Salen, saa kan jeg ikke forstaa, at Ministeriet, som nu har saaet en almindelig Anerkjendelse for, at det har fulgt den rigtige Vej denne Gang, ikke ogsaa vil have den samme Anerkjendelse for, at det i det Stykke i alt Fald har søgt at følge Grundlovens Forskrift med Hensyn til dette provisoriske Instrument. Det er da aabenbart, at Thinget, hvis der virkelig var Mening i Forkastelsen i Gaar af det Forslag, der blev stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og Forkastelsen i Dag nu af det foreliggende Emne paa Dagsordenen, maa tage det frem paany og forkaste